

DID 2016

KARAKIA
(Prayer)

Touch the cosmos
the source of our divinity
illuminating
the face of the ancestors
so we can see our children

woven above beside below
unite all within
our flesh and bones
and memory

the Earth is turning
humans in mass migration
turtles gather in silent preparation
the heart is injured
make dance
a movement of love
a movement of justice
the light of truth.

Lemi Ponifasio
Coreógrafo y director de escena

BALLAR DES D'UN ALTRE LLOC, per Constanza Brncic Monsegur

Ballar ens convida a pensar des d'un altre lloc. A pensar, entre d'altres coses, què significa benestar. A pensar que la dansa, com a forma d'art, no es pot reduir a cap finalitat ni a cap noció fixa de benestar, com tampoc pot evitar, per una altra banda, ser font de reflexió i causa de transformacions.

Ballar ens pot permetre una escolta oberta i lliure de judicis banals que clausuren la nostra percepció intel·ligent i sensible dels altres, de l'entorn i d'un mateix.

Ballar ens permet assaborir la infinitud de plecs que té la pell de cada persona, la infinitud de formes de mirar, la infinitud de formes que tenen els peus i les mans, la infinitud de formes d'ocupar els espais, les diferents temporalitats dels cossos.

Ballar pot ser una forma d'aprenentatge vital. Com quan una àvia balla amb una noia, ja adolescent, que podria ser la seva néta. Es miren per un moment als ulls, se senten amb les mans, s'oloren i es deixen bressolar pel balanceig dels seus cossos. La natura del que aprenen en aquell moment potser és tan efímera i intraduïble com ho és ballar. Però el cert és que quelcom resta. Una experiència del temps, una petita modificació en la forma de disposar-se a escoltar a l'altre, la sensació d'estar acompanyada, la sensació de donar suport i de rebre'l. El descans d'una activitat mental i l'obertura a una altra forma de pensar. El retorn, també, d'un antic plaer: el del nadó en sentir el moviment i la veu de la mare en la seva pròpia pell, en el seu cos.

Ballar pot ser una forma de crear un nosaltres obert. Ballar ens compromet plenament amb una creació comuna, amb una activitat efímera que ens pertany a tots i no és de ningú. Com quan ens reunim per ballar: estem junts i el nostre moviment està lliure de qualsevol funcionalitat. Lliure de l'acció útil, amb objectius, amb finalitats, que respon a uns interessos. Perquè necessitem l'activitat creadora: creadora de llenguatge, imatges, moviments, pensaments, sons... i aquesta activitat es dona en una recerca que és camí cap al no-res, guiada pel desig inassolible de la descoberta. No són útils els gestos de qui balla, però sí transformadors.

En el Dia Internacional de la Dansa, reivindicuem aquesta força transformadora que té el gest, sense oblidar-nos també d'estar atentes i atents a ser responsables amb la nostra pràctica, de ser generoses amb la nostra mirada, de no menystenir cap cos, ni cap situació vital, amb prejudicis, cossos ideals o normativitats hegemòniques. Hem de ser responsables de la nostra escolta i dels nostres gestos, repensar contínuament què significa "estar bé". Tot ballant, anem comprenent.

Feliç Dia Internacional de la Dansa 2016!

Constanza Brncic Monsegur

Coreògrafa i ballarina. Llicenciada en Filosofia per la UB, on actualment realitza el programa de doctorat en Pensament Contemporani i Tradició clàssica